

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28.03.2001, sp. zn. 1 Ko 125/2001, ECLI:CZ:VSPH:2001:1.KO.125.2001.1

Číslo: 49/2002

Právní věta:

Rozhodnutími, která konkursní soud vydává při výkonu své dohlédací činnosti (§ 12 odst. 2 zákona č. 328/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů), jsou i rozhodnutí o potvrzení volby členů věřitelského výboru a jejich náhradníků, rozhodnutí o odvolání těchto osob z věřitelského výboru, rozhodnutí o nařízení doplňující volby věřitelského výboru nebo člena věřitelského výboru, jakož i rozhodnutí o jmenování nového věřitelského výboru nebo nového člena věřitelského výboru (§ 11 odst. 4 zákona).

Členství ve věřitelském výboru nepřechází na osobu, které člen výboru postoupil svou pohledávku za úpadcem.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 28.03.2001

Spisová značka: 1 Ko 125/2001

Číslo rozhodnutí: 49

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Konkurs

Předpisy: § 11 předpisu č. 328/1991 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

K r a j s k ý s o u d v H r a d c i K r á l o v é u s n e s e n í m z e d n e 13. 9. 2000 v konkursu vedeném na majetek úpadce odvolal z funkce zástupce věřitelů I., a. s., a do funkce zástupce věřitelů jmenoval Českou správu sociálního zabezpečení. V odůvodnění usnesení uvedl, že konkurs na majetek úpadce byl prohlášen dne 14. 10. 1998. Na schůzi věřitelů byla zástupcem věřitelů zvolena I., a. s., za níž jednal Mgr. T. G., I., a. s., však ztratila postavení konkursního věřitele, když dne 19. 6. 2000 prodala podnik Č. o. b., a. s. (dále též odvolatel), nemůže proto vykonávat funkci zástupce věřitelů založenou volbou věřitelů a na její místo nastoupil náhradník Česká správa sociálního zabezpečení H. K., kterou bude zastupovat Mgr. P. M. V písemném vyhotovení usnesení poučil soud účastníky o tom, že odvolání proti tomuto rozhodnutí není přípustné.

Odvolatel napadl toto usnesení Krajského soudu v Hradci Králové odvoláním. V odvolání v první řadě polemizoval s názorem soudu ohledně nepřipustnosti odvolání proti tomuto usnesení. Argumentoval

tím, že dle jeho názoru se nejedná o rozhodnutí vydané soudem při výkonu dohlédací činnosti ve smyslu ustanovení § 12 zákona o konkursu a vyrovnání, neboť se průběhu konkursu bezprostředně nedotýkalo a nebylo ani opatřením nezbytným k zajištění jeho účelu. Postupu soudu dále vytýkal to, že z obsahu spisu i z dosavadního průběhu konkursu je zřejmé, že dosavadní zástupce věřitelů vykonával svou funkci zodpovědně, a nebyl tedy důvod pro jeho odvolání z funkce. Zdůrazňoval, že se soud nijak nevypořádal s tím, že sice I., a. s., ztratila postavení konkursního věřitele, ale na její místo nastoupil odvolatel, na něhož přešla veškerá práva a povinnosti dřívějšího účastníka včetně výkonu funkce zástupce věřitelů. V této souvislosti poukazoval na to, že volba věřitelů nebyla vázána na osobu konkrétního věřitele, ale byla dána především výší nároku uplatněného v konkursu. Z těchto důvodů odvolatel požadoval, aby odvolací soud změnil napadené usnesení a rozhodl tak, že v důsledku prodeje podniku I., a. s., se zástupcem věřitelů stal odvolatel.

V r c h n í s o u d v Praze se v první řadě zabýval tím, zda je odvolání proti napadenému usnesení přípustné, a stejně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že tomu tak není. Proto je odmítl.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona o konkursu a vyrovnání konkursní soud rozhoduje při výkonu dohlédací činnosti o záležitostech, které se týkají průběhu konkursu, a činí opatření nezbytná k zajištění jeho účelu, a že podle ustanovení § 66b odst. 2 zákona o konkursu a vyrovnání není proti rozhodnutí, které soud učinil při výkonu dohlédací činnosti podle ustanovení § 12 téhož zákona, odvolání přípustné.

Dle názoru odvolacího soudu mezi rozhodnutí, jež konkursní soud činí v rámci dohlédací činnosti, náleží mimo jiné veškerá rozhodnutí podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o konkursu a vyrovnání, tj. jak rozhodnutí o potvrzení volby členů věřitelského výboru a jejich náhradníků (popř. zástupce věřitelů a jeho náhradníka), tak rozhodnutí o jejich odvolání, nařízení doplňující volby nebo jmenování nového věřitelského výboru, jeho člena, popř. zástupce věřitelů. Nelze se přitom ztotožnit s názorem odvolatele, že se nejedná o rozhodnutí, které se týká průběhu konkursu, ani o opatření nezbytné k zajištění jeho účelu. Naopak, vzhledem k oprávněním a povinnostem věřitelského orgánu v konkursu je nepochybné, že existence funkčního věřitelského orgánu je nezbytnou k zajištění řádného průběhu konkursu a k zajištění jeho účelu.

Odvolací soud považuje za nutné zdůraznit, že členství ve věřitelském orgánu – podmíněné samozřejmě tím, že člen věřitelského orgánu je konkursním věřitelem – vzniká volbou věřitelů nebo jmenováním konkursním soudem. Nejedná se tedy o oprávnění, jež by bylo nerozlučně spojeno s postavením konkursního věřitele v konkursu a jež spolu s ostatními procesními oprávněními v důsledku postoupení pohledávky přechází z postupitele na postupníka. S ohledem na dikci ustanovení § 11 odst. 4 zákona o konkursu a vyrovnání, jež výslovně nezmiňuje situaci, kdy člen věřitelského orgánu ztratil postavení účastníka konkursu, má však odvolací soud pochybnost o tom, zda byl důvod odvolat z funkce zástupce věřitelů I., a. s. Je totiž přesvědčen o tom, že stejně jako například v případě vzdání se funkce člena věřitelského orgánu postačí, aby konkursní soud deklaroval tuto skutečnost a sdělil konkursním věřitelům, že místo dosavadního člena věřitelského orgánu nastoupil náhradník, nebo aby nového člena věřitelského orgánu jmenoval.

Veden názory uvedenými shora dospěl odvolací soud k závěru o nepřípustnosti odvolání proti shora uvedenému usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, a odvolání Č. o. b., a. s., proto podle ustanovení § 218 odst. 1 písm. c) o. s. ř. ve znění platném do 31. 12. 2000 odmítl.